

и сердечно гостопріеманіе, на кое то она никогда не бѣше ся измамила, и предчувствова благополучіе-то си ; намираше въ сердце-то си по голѣма довѣрность, отъ какво-то она никогда не бѣше усѣтила. Молитвы-те ѳ, слышаемы отъ благодѣяніе-то, и подкрѣпляемы отъ надежда-та, имаха всичка-та утвердителна жаркость на сполучіе-то.

Като Г. В. * * * ся заварна у домаси, удобри чувствованія-та на жена си, и никакъ не рачи да принесе помощъ-та, коя-то онъ за млада-та дѣвойка опредѣлилъ бѣше, безъ да не я познава. Понеже онъ скоро пакъ въ дворецъ-атъ требаше да иде, обѣща ѳ ся да говори за нея Нейну Величеству, ако время-то и работы-те му упрощаватъ, и помоли ѳ ся да вечера у дома му, догдѣ онъ ся заварне.

Императрица-та заповѣда още нея вечеръ на шестый часъ Прасковія да ѳ ся представи. Путешественница-та никогда не ожидаваше таква едно благополучіе. Кога-то за това я увѣрйха, она пожелтѣ, и почти да падне замаяна. Вмѣсто да благодари Г-на В. * * * она вдигна си очн-те камто небе-то полны съ слезы. “ О Боже мой! извыка, азъ убо все не положихъ